

Mit jelent birtokba venni Isten ígéreteit?

(Carlie Terradez nyomán)

Suhai György

2024.03.25.

2Kor 1:20 Mert Istennek valamennyi ígérete őbenne [lett] igenné [és] őbenne [lett] ámenné az Isten dicsőségére **miáltalunk**.

Isten abban dicsőül meg, amikor az ő ígéretei **általunk** teljesednek be.

Mit jelent birtokolni, átvenni ezeket az ígéreteket?

Már a mieink, de hogy tudjuk beteljesülni látni azokat a saját életünkben? Ennek ugyanis bizonyágtételnek kellene lennie a világ számára, hogy meglássák azokat és dicsőítsék az Atyát (1 Pét 2:12)!

Mt 5:16 Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.

Hogy lesznek a mieink Isten ígéretei?

2Pt 1:3 Mivelhogy az ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, a mi az életre és kegyességre való, **Annak megismerése által**, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott.

Az Istennel való mély, meghitt kapcsolat által lesz miénk Isten minden ígérete. Nézzük meg, hogy nézett ez ki a honfoglalásnál.

4Móz 13:1 Az ÚR így beszélt Mózeshez: ²Küldj férfiakat, hogy kémleljék ki Kánaán földjét, amelyet Izráel fiainak akarok adni. Mindegyik ősi törzsből egy férfit küldjete, csupa tekintélyes embert.

- Nem azért küldte, hogy lássák meg, „ha”/hogy „vajon” be tudják-e venni, hanem azért hogy megtudják, „hogyan” tudják/fogják bevenni a földet! Nem *ha* beteljesülnek Isten ígéretei, hanem *amikor* beteljesednek. A kérdés nem az, hogy pl. meg akar vagy tud-e gyógyítani Isten (hiszen ezt többször is megígérte!), nem az, hogy akarja-e, hanem az az igazi kérdés, hogy mikor és hogyan fog ez megtörténni. Csoda által, azonnal vagy valaki által vagy fokozatosan.

2 féle hívő van:

- aki újjászületett és áldott, de nem tud róla
- aki újjászületett és áldott és tud róla!

Isten ígéretei, áldásai hit által lesznek a mieink!

Miért hitt Kaleb (és Józsué)? Miért nem hittek a kémek?

1. Ő hitte, **tudta**, hogy övék a föld! Nem úgy gondolkodott, hogy ha sikerül bevenniük, akkor az övék lesz, hanem egészen bizonyos volt benne, hogy Isten már nekik adta, azaz már az övék és valahogy be is fogják venni. Ezért, ezzel a szívvel, ezzel a kiforrott meggyőződéssel kelt útra, hogy kikémlelje a földet, hogy megtudhassa, **hogyan** kell bevenni a földet. Először **felderítette** Isten ígéretét, bejárta, **megismerte**, megízlelte, jól megnézte magának a földet!

- Az ígéretek birtoklása a gondolkodásunkban, az elménkben kezdődik! Időre van szükség, hogy magunkévá tegyük az ígéreteket.

A többiek csak az akadályokat, a nehézségeket látták, a nehezítő, sőt emberileg lehetetlennek tűnő körülményeket: erős városokat, óriásokat és ehhez mérték, hasonlították magukat.

4Móz 13:27-33 Elbeszélésükben ezt mondták: Elmentünk arra a földre, ahová küldtél bennünket. **Valóban tejjel és mézzel folyó föld az, ilyen a gyümölcse!** ²⁸**De erős nép lakik azon a földön, a városok erődítményei igen nagyok, és még Anák ivadékait is láttuk ott!** ²⁹A Délvidéken Amálék lakik, a hegyvidéken a hettiták, jebúsziai és emóriak laknak, a tenger és a Jordán partján pedig kánaániak laknak. ³⁰Bár **Káléb csitította a Mózeszel szembeforduló népet**, és ezt mondta: **Bátran fölmehetünk és elfoglalhatjuk, mert meg tudunk birkózni vele,** ³¹de azok a férfiak, akik vele mentek, ezt mondták: Nem tudunk az ellen a nép ellen menni, **mert erősebb nálunk.** ³²És rossz híret terjesztették Izráel fiai között annak a földnek, amelyet kikémltek, mert ezt mondták: Az a föld, amelyet bejártunk és kikémltünk, **olyan föld, amely megemészti lakosait!** A nép pedig, amelyet ott láttunk, csupa szálás emberekből áll. ³³Sőt láttunk ott óriásokat is, Anák óriás fiait. **Olyannak láttuk magunkat, mint a sáskák, és ők is úgy néztek ránk.**

Ugyanazt látták, de nem a lelki szemükkel nézték, hanem csak a fizikaival. Nem a hit szemüvegén keresztül, hanem a hitetlenség szemüvegén keresztül. Látták, hogy valóban olyan a föld, amilyenek az Úr mondta. Ez az ígélet beteljesedett.

DE:

- óriások laknak ott! Nagyobbak, mint mi!
- megeszi a föld a lakosait. – Katasztrofizálás. Túlzás. Minél többet gondolkodsz rajta, annál nagyobb és félelmetesebb lesz az a körülmény, s végül már köszönőviszonyban sincs a képzeleted a valósággal. Nem olvasunk róla, hogy bárki megenné a másikat azon a földön. Ezt csak ők találták ki, ők vetítették rá a földre.
- Olyanok voltunk hozzájuk viszonyítva, mint a szöcskék: kicsinek, gyengének, jelentéktelennek látták magukat a körülményekhez, az óriásokhoz, az ellenséghez viszonyítva. Az óriásokhoz hasonlították magukat! Másokhoz, a körülményekhez, a problémához viszonyítva definiálták az identitásukat. Nem volt stabil identitásuk! A körülményekben gyökerezett az identitásuk és a hitük, már ha lehet ezt egyáltalán hitnek nevezni. Alaptalan volt a hitük.
- Tehát nem az Isten ígérétehez viszonyították a körülményeiket, a problémát, az ellenséget! Totálisan elfelejtkeztek Isten ígéreteiről a nyomás alatt és hirtelen csak emberileg kezdték el felmérni, mérlegelni a dolgokat. És úrrá lett rajtuk a félelem.
- Sokszor számunkra is azért tűnnek nagyon távolinak, elérhetetlennek az ígéretek, mert mi is a tünetekre, körülményekre, problémákra koncentrálnak és engedjük, hogy az ígéretek fölé nőjenek.

Az Úr többször is megparancsolja, hogy az Ő szavát, ígéreteit kell a szemünk előtt tartanunk!

Péld 4:20-21 Fiam, hallgass a szavamra, gondosan figyeld, amit mondok! Ne téveszd szemed elől, őrizd meg azokat szíved mélyén, mert életet adnak azoknak, akik megtalálják, és gyógyulást egész testüknek.

Józs 1:8 Ne hagyd abba ennek a törvénykönyvnek az olvasását, hanem tanulmányozd éjjel-nappal.

AZ Úr azt parancsolta Józsuének is, hogy Isten ígéreteit a szeme előtt kell tartsa! Ezeket és nem a problémákat, nem a nehézségeket, nem a körülményeket kell a szemünk előtt tartani. Ezeken kell meditálni éjjel és nappal!

Zsolt 1:2 Boldog az az ember aki az Úr Igején **meditál** éjjel és nappal.

Mit jelent a meditálás? Nem lótusz pozíció, nem az agyunk kikapcsolása, hanem Isten ígéreteinek:

- kimondása
- tanulmányozása
- hangos megvallása
- megálmodása(?)
- elképzelése: ezekkel kell megtölteni a képzeletünket. Újra és újra megpróbáljuk minél elevebben elképzelni, hogy milyen lesz majd azon a földön játszani, mit fogunk ott tenyészteni, építeni, mivel fogunk ott foglalkozni stb! Óriási szerepe van a képzelőerőnek az Isten ígéreteinek megragadásánál. Kérhetjük is az Urat, hogy ő adjon nekünk képeket, álmokat! Amelyek segítenek megragadni az ígéreteket, segítenek a gondolkodásunkban, érzelmeinkben és a szívünkben is ráállni az ígéretekre. Mert hogy pont ő ígérte meg ezt:

Apcsel 2:17 Az utolsó napokban, így szól az Isten, kitöltök Lelkemből minden halandóra, és prófétálnak fiaiatok és leányaitok, és ifjaitok **látomásokat** látnak, véneitek pedig **álmokat** álmodnak.

Azt ígéri, hogy előre meg fogjuk „látni”, álmodni, el fogjuk képzelni Isten ígéreteit.¹ Elképesztően fontos szerepe van a képzelőerőnek Isten ígéreteinek megragadásában, beteljesedésében (és a belső gyógyulásban is). Az elménkkel együtt az intuíció, képzelet, imagináció megújulására, megszentelődésére, Isten általi felszabadítására, azaz a nem racionális, nem logikus részünk aktivizálására is nagy szükség van! A fenti prófécia azt vetíti előre, hogy Isten maga fogja megújítani, aktivizálni a képzeletünket, a képi világunkat! Gyökössy Bandi bácsi (református lelkipásztor, lelkipedagógus, pszichológus) is írt erről egy könyvet: *Isten elfelejtett nyelve, az álom*.

Mert hogy alapvetően folyamatosan képzelgünk, elképzelünk dolgokat, képekben, vizuálisan gondolkodunk. Képeket, vélt vagy valós képsorokat társítunk egy-egy gondolathoz, érzéshez. Tehát eddig a vélt vagy valós problémákat, nehézségeket képzeltem el, nagyítottam fel és katasztrófizáltam magamban, most pedig az Isten arra hív, hogy az ő ígéreteit képzeljem el, nagyítsam fel, ahogy előre elképzelem, amint csodálatosan beteljesülnek. Kérj képeket Istentől ehhez!

Sokunkat valójában sokkal inkább a szimbolikus, képi valóságok határoznak meg (az vagyok, úgy élek, amit elképzelek, amin képzelgek), mint a tanult valóság. Ez, a képi világ, a szív nyelve! Vannak fogalmak, amiket nem lehet racionálisan, a szavak szintjén definiálni, pl. anya, apa, szeretet, család, intimitás stb, akárhány előadást is tartunk róla. Az érzelmek szintjén nem a racionalitás hat, hanem a képek, benyomások, szimbólumok, intuíció, élmény, megtapasztalás.

Az evangélium szimbolikus, képi valósága kell, hogy találkozzon a szívünk szimbolikus, képi valóságával. Ehhez benne kell időznünk a biblia képi világában. Ezért rendkívül fontosak a történetek, képek, példázatok.

Példa: Egy sok traumától szenvedő asszonynak (ld. Ráháb zsoltára c. könyv) pl. azzal indult a gyógyulása, hogy miközben a csodálatos halfogásról hallgatott egy prédikációt, egyszer csak megjelent neki egy kép, amint ő is ott áll Jézussal együtt a bárka fedélzetén, messziről int Jézusnak, majd pedig lemegy a hajó gyomrába, ahol sötét van és ami különböző koszos, csúnya dobozokkal, kacatokkal van tele, ahová Jézust eddig nem engedte be. Ám egyszer csak megjelenik Jézus is a kacatok között. Mire az asszony megrémül: „Te nem jöhetsz be ide, ez egy mocskos, koszos helyiség! Ez nem méltó hozzád!” Jézus: „Azért jöttem, hogy kipakoljuk ezeket a lomokat! De nem csak úgy

¹ Ezt ígérte meg Jézus a Jn 16:13-14-ben: „amikor azonban eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra; mert nem önmagától szól, hanem azokat mondja, amiket hall, és az eljövendő dolgokat is kijelenti nektek.” Vagyis az Apcsel 2-ből derül ki, hogy képek, álmok (és prófécíák) formájában várhatóak ezek a kijelentések!

össze-vissza, hanem én fogok neked segíteni, hogy milyen sorrendben dobáljuk ki őket. És veled együtt fogom kitisztítani ezt a helyiséget...” És ez a kép sokszor vissza-visszatért, egy kicsit mindig változott, míg teljesen ki nem ürült a hajó gyomra. Egy másik súlyosan traumatizált hölgynek is ugyanígy jelennek meg képek, álmok, amik tovább fejlődnek, változnak, majd eltűnnek, amikor bekövetkezik a gyógyulás.

Egy kórházban levő bulémiás lánynál (akiért már régóta küzdenek) is ennek köszönhetően jött egy áttörés, aki öngyilkos akart lenni és senkivel sem volt hajlandó szóba állni. Teljesen lezárt. Aztán egyszer csak elkezdett beszélni az anyjával, a halálról. Ez annak volt köszönhető, hogy 2 napja behoztak egy idős nénit mellé a kórházba, aki nagy szenvedések, kiabálások közepette halt meg. Így szembesült a lány a halál tényével. Isten érvek helyett (t.i. hogy miért nem szabad megölnie magát) egy „képet” mutatott neki, így érte el a szívét, megkerülve a lezárt és alaposan körbebástyázott elméjét. És így szembesült a halál rettenetes voltával, ami meggyőzte és eltántorította őt az öngyilkosságtól. Ez is arra hajaz, hogy nagy szükségünk van képekre, álmokra, nem racionális impulzusokra is a szív meggyőzéséhez.

Mária is „a szívében forgatta” (Lk 2:19) az angyal szavait, Isten ígétét, Jézus fogantatásával, születésével kapcsolatban. Nem azon gondolkodott, hogy mit fognak ehhez szólni, hogy milyen nehéz lesz, milyen problémák adódhatnak majd ebből a kellemetlen, félreérthető helyzetből stb., hanem azon „meditált”, hogy *hogyan* fog ez megtörténni.

Ennek, a rossz képzeletnek, hitetlenségnek egy „kegyes” megnyilvánulása például az, hogy ha folyamatosan imádkozol egy problémáért, de folyton csak a problémáról beszélsz és keseregsz Istennek. Ekkor nem Istenen, az ő Igéjén, a problémához kapcsolódó ígéretein gondolkodsz, hanem a problémán. Így nem fog megoldódni! Imádkozol ugyan, de továbbra is túlságosan a láthatókra, a nehézségekre, a problémákra fókuszálsz. E helyett inkább emlékeztess magadat Isten, a konkrét problémákra vonatkozó ígéreteire és múltbeli tetteire! Ezeket gondolkodj, ezeket valld meg és ezeket ragadd meg hittel!

Megj.: A metafora lényege, hogy egy dolgot, tapasztalatot, cselekvést, egy másik segítségével írunk le, annak érdekében, hogy egy képet megjelenítsünk valakinek a képzeletében. Célja, hogy az alany számára ismerős területről alkalmazott folyamat felidézésével, megértessünk egy másik területen végbemenő folyamatot.

A pesszimizmus és optimizmus dilemmája valójában a hitetlenség és hit dilemmája!!

A kémek mind ugyanazt a 46 várost és ugyanazokat az óriásokat látták, de ők (Józsué és Káleb) már legyőzöttként látták őket, ám a többiekben még ez nem dőlt el, számukra ez (a honfoglalás) még egy függő játszma volt, nem egy már Istennél és a szívükben, elméjükben eldöntött mérkőzés, amit csak le kell játszani. Józsué és Káleb az Isten ígéreteit látták, a többi kém az óriásokat látta. Józsué és Káleb már látták a győzelmet. A többiek önmagukat látták, sáskákként, legyőzöttként.

Az ígéretet adó Isten összemérhetetlenül nagyobb a problémánál, az ellenségnél és nálunk is. A baj az, hogy Őt nem látom, de a problémát, ellenséget igen.

Józsué és Kálebnek egy olyan Isten képe volt, aki megtartja az ígéreteit, a többiek fejében egy olyan, akiről sosem lehet tudni, hogy éppen be akarja-e teljesíteni, amit megígért vagy sem (pl. akar-e meggyógyítani vagy sem).

Isten egy ígéretmegtartó Isten, nem ígértszegő.

De fontos tudnunk azt is, hogy az ígéretek nem automatikusan teljesednek be, hanem hit által, általunk!

5Móz 4:1 Most pedig, Izráel, **hallgass azokra a rendelkezésekre** és törvényekre, amelyekre megtanítalak benneteket, és teljesítsétek azokat, **hogy élhessetek**, és bemenve **birtokba vehessétek azt a földet**, amelyet atyáitok Istene, az ÚR ad nektek.

Milyen hangokra hallgatsz? Az ellenségére, emberekére vagy Isten hangjára? Melyik szól hangosabban egy adott helyzetben? A betegség, a test, az ellenség, a kísértő, a vádló hangja vagy az Úr Igéje, ígéretei?

Birtoklás=az előző tulajdonos kiűzése, elkergetése. Legyőzöd az ellenséget. Bátran szembe méész, szembe szállsz velük. Tudod, hogy erősebb vagy náluk!

Meg kell keressük, hogy milyen konkrét ígéretek vonatkoznak az adott nehézségre, helyzetre (pl. egy betegségre). És azon kell meditálnunk. Elkezdjük birtokolni az elménkben azokat és idővel elkezdjük hinni is azokat. Kérj az Úrtól képeket, melyek segítenek megragadni az ígéreteket!

Olyan valóságosnak kell lenniük számunkra Isten ígéreteinek, hogy azt tekintjük végső valóságnak. Ez pedig abban fog megmutatkozni, hogy el is kezdenek beteljesülni ezek az ígéretek az életünkben. Meg kell valljuk Isten ígéreteit!

Zsid 10:35 Ne veszítsétek el tehát (az Isten hűségébe, ígéreteibe vetett) bizalmatokat/meggyőződésedeteket, amelynek nagy jutalma van!

Zsid 4:14 Ragaszkodjunk a hitvalláshoz! – ez fordítható úgy is, hogy ragaszkodjunk a **megvalláshoz!**

Nem annak megvallásához, hogy milyen rossz a helyzet. Ne a panaszkodáshoz, kesergéshez! Hanem az ígéretek megvallásához!

Pl. ahhoz, hogy én Isten fia vagyok, az ő nevét hordozom, az ő hatalmát, az ő tekintélyét, az ő nekem szóló ígéreteit, mint pl. a gyógyulásra, szabadulásra vonatkozó ígéreteket. Tudtad, hogy a gyógyulás „a fiak kenyere” (**Mk 7:27**)? Isten az ő gyermekei iránti szeretetének erőteljes kifejezése. Az ő életét hordozom. Isten igazsága vagyok Krisztusban (nem bűnös, hanem igaz!). Minden bűnöm meg van bocsátva. Isten szeretett gyermeke vagyok Krisztusban...

Amint ezeken az Istenre és rám vonatkozó kijelentéseken, igazságokon gondolkodom és újra és újra megvallom azokat hangosan is, a hitem erőre kap, bátor leszek, nyomás alatt ezek fognak előtörni belőlem (kesergés, panaszkodás helyett)! Isten és ezek az ígéretei sokkal nagyobbak, mint bármi, ami rám támad, ami engem ér, engem fenyeget, vagy ami körülöttem van. Ezért tudok pl. félelem nélkül, tekintéllyel parancsolni az ördögnek is, hogy távozzon tőlem.

Jak 4:7 álljatok ellene az ördögnek és elfut tőletek.

Mert Isten megígérte, hogy „hatalmat adok nektek, hogy kígyókon és skorpiókon tapossatok és az ellenség minden erején” (Mt 10...) És hogy akik hisznek...az én nevemben ördögöket űznek (Mk 16)

Milyen az Istenképed? Kicsi? Nagy? Mindenható? Korlátozott? Kiszámítható? Szeszélyes? Megbízható? Király? Atya? Mindekettő?

Jézusnak elképesztő Atyaképe volt!

Jn 11:41-42 Jézus pedig felemelé szemeit az égre, és monda: Atyám, hálát adok néked, hogy meghallgattál engem. ⁴²**Tudtam is én, hogy te mindenkor meghallgatsz engem;**

Jézus úgy ismerte az ő Édesapját, mint aki mindig meghallgatja az ő kérését. Jézus meg volt győződve róla, hogy ha kért tőle valamit, azt meg fogja kapni. És ezért már előre hálát ad az imameghallgatásért! Pedig még meg se történt! És ugyanezt az apa-képet hagyta ránk Jézus! Ugyanilyen számunkra is a mennyei Édesapánk!

1Jn 5:14-15 Az iránta való bizalmunk pedig azt jelenti, hogy ha valamit az ő akarata szerint kérünk, meghallgat minket. Ha pedig **tudjuk, hogy bármit kérünk, meghallgat minket**, akkor tudjuk, hogy már megkaptuk, amit kértünk tőle.

Így ismered az Édesapádat? Mint aki mindig meghallgat téged? S ha nem hallgat meg, az lehet, hogy a te „hibád”? Mert nem hittel kéred?

Jak 1:6-8 De **hittel kérje, semmit sem kételkedve**, mert aki kételkedik, az olyan, mint a tenger hulláma, amelyet a szél sodor és ide-oda hajt. **Ne gondolja tehát az ilyen, hogy bármit is kaphat az Úrtól**, a kétlelkű és minden útján állhatatlan ember.

Nem Isten, hanem az ellenség nem akarja, hogy meggyógyuljunk! Isten akarja (tele van a Biblia Isten a testi-lelki gyógyulásra vonatkozó ígéreteivel, ld. [„Mit kezdünk a betegséggel?”](https://istenalma.hu)² – istenalma.hu)! Mi mégis oly sokszor összetévesztjük Istent az ördöggel. Akárcsak Jób, aki egyenesen azt állítja, hogy „az Úr adta (helyes), az Úr vette el (helytelen)” (Jób 1:21), holott mi tudjuk, hogy az ördög vette el mindenét, nem az Úr (Jób 1:...)!

A lelki gyógyulás sokkal nagyobb jelentőségű, mint a testi. Mégis sokkal nehezebben hisszük el, hogy Isten nem csak a lelki gyógyulást akarhatja, hanem a testi gyógyulást is. „Akarom, tisztulj meg” – mondja Jézus (Mt 8:3). Az akarom (gör. *teleó*) fordítható úgy is, hogy „vágyom rá”. A mennyei édesapád vágyik rá, hogy megtisztulj, meggyógyulj.

Milyen az énképed? Legyőzött vagy győztes? Áldozat vagy felelős döntéshozó? Bizonytalan, félnék vagy bátor, a hit embere? Árva vagy szeretett gyermek?

Ef 5:1 Legyetek tehát Isten követői, mint **szeretett gyermekei**.

Nem lehetünk óriás-ölők sáska-öntudattal!

„Több, mint győztesek vagyunk” (**Rm 8:37**)! Ezt kétféleképpen érthetjük:

- lazán győzhetünk, és már nagy fölényel győztünk is az ellenség felett, Krisztusban!
- Krisztus az, aki harcolt és kivívta számunkra a győzelmet, Ő a győztes, mi pedig nem csak a győzelmében osztozhatunk, hanem birtokba is vehetjük a zsákmányt! Mint az olimpiai bajnok felesége – övé a zseton, amit a férje kap, a győzelemért! Ld. Dávid és Góliát összecsapása. Dávid harcol és győz, de az egész nép osztozik a zsákmányon.

Felfogtad már, hogy mi mind születésünktől fogva győztesek vagyunk? Győztesként és győztesnek születtünk! A 60-420 millió hímvarsejt közül te voltál a leggyorsabb! Te voltál az egyetlen befutó! Ez nem kis győzelem! Ez a te identitásod! Elnyerted az életet! Gondolj bele, micsoda győzelem! Krisztusban pedig kiválasztott lettél! A sokmilliárd ember közül elnyerted az örökéletet!

² <https://istenalma.hu/sites/default/files/HS/Mit%20kezdunk%20a%20betegseggel.pdf>

Honnan volt Kálebnek ilyen hite, ilyen szellemi látása?

4Móz 14: 21-24 De életemre mondom és az ÚR dicsőségére, amely betölti az egész földet, ²²hogyan azok közül az emberek közül, akik látták dicsőségemet és a jeleket, amelyeket Egyiptomban és a pusztában tettem, mégis megkísértettek engem tízszer is, és nem hallgattak szavamra, ²³senki sem fogja meglátani azt a földet, amelyet esküvel ígértem atyáiknak. Senki sem látja meg azt azok közül, akik engem megutáltak. ²⁴De szolgálmat, Kálebet, mivel **más Lélek volt benne**, és tökéletesen követett engem, beviszem arra a földre, ahol járt, és **az ő utódai birtokolni fogják** azt.

Más Lélek, a Szentlélek volt benne! A Szentlélek a kulcs! Ez a plusz, ez az extra. Ez különböztet meg minket a hitetlenektől, a természeti, testi „hívóktól”. A Szentlélek által csak Józsué és Káleb voltak mély, élő kapcsolatban az ígéreteket adó Istennel. A Szentlélek az eljövendő világ ereje, izéltője (**Zsid 6:4-5**). Csak a Szentlélek tudja kibontani, megvalósítani bennünk Isten ígéreteit.

Be vagy-e töltve Szentlélekkel? Újjászülettél-e már? Van-e élő kapcsolatod Istennel?

A hitemet nem tudják örökölni a gyermekeim, az nekik is ajándékba adatik, de a hitem gyümölcseit, eredményeit, a beteljesült ígéreteket ők is öröklik, az „utódaink birtokolni fogják azt”, mint ahogy a hitetlenségem gyümölcseit is.

Jn 11:40 Nem megmondtam-e neked, hogy ha hiszel, meglátod majd az Isten dicsőségét?

Ahogy beteljesülnek az életünkben Isten ígéretei, mi és a körülöttünk levő emberek is meg fogjuk látni Isten dicsőségét! És ez a cél! Hogy az Isten dicsősége láthatóvá váljék rajtunk, akik hiszünk!

Ef 2:8 Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez.

Az „**üdvösség**” (*szótéria*) sokkal többet jelent a jövőbeni megtartásunknál, a mennybe kerülésünkénél: testi-lelki-szellemi egészség, teljesség, ugyanaz, amit a héber **sálóm** jelent! Tökéletes testi-lelki/külső-belső harmónia Istennel, önmagammal, másokkal és a teremtett világgal. Ez már most mind a miénk Krisztusban, amit hittel át kell vegyünk, magunkévá kell tegyünk és ez az üdvösség, *sálóm* fog kiteljesedni az új ég és földön, amikor majd megkapjuk a megdicsőült testet is.